

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. januar 2014
Kontor: Sikkerheds- og Forebyg-
gelseskontoret
Sagsbeh: Rasmus Krøgh Pedersen
Sagsnr.: 2013-0030-1770
Dok.: 965725

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 176 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Karen Hækkerup

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 176 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren fremskaffe oplysninger om de sager i Holland, hvor det har været muligt for de hollandske myndigheder at få afgjort ved domstolene, at konkrete personer, som havde til hensigt at drage til Syrien og deltage i kamphandlinger, kamptræning m.v., kan tilbageholdes i Holland? Vil ministeren i den forbindelse gøre rede for de regler som der er lagt til grund for de pågældende hollandske afgørelser, og vil ministeren være med til at indføre lignende regler i Danmark?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet, der har indhentet oplysninger gennem den danske ambassade i Holland.

Af Udenrigsministeriets udtalelse fremgår følgende:

”Baggrund:

Der har i Nederlandene været rejst tiltale mod to personer, som havde forberedt og havde til hensigt at rejse til Syrien for at deltage i kamphandlinger. De to personer, MG og OH, blev anholdt i november sidste år forud for afrejse. To anklagede var blandt andet tiltalt efter en ny paragraf i straffeloven indført i 2009 om forberedelse af terror (i daglig tale terrortræning). Sagerne blev afgjort i oktober af førsteinstansretten i Rotterdam. Den ene sag er appelleret af anklagemyndigheden til den regionale appeldomstol i Haag. Appelleres sagen derefter, føres sagen for Højesteret, som kun kan tage stilling til juridiske spørgsmål og altså ikke skyldsspørgsmålet.

MG havde efter det oplyste forberedt deltagelse i voldelig jihad. Han blev af retten fundet skyldig i forberedelse af drab, som følge af en psykose fundet uegnet til straf. Han modtog i stedet en behandlingsdom på et psykiatrisk sygehus. Denne sag er ikke anket af anklagemyndigheden.

OH var tiltalt efter terrortræningsparagraffen og for at forberede brandstiftelse og eksplosion. I hans ejendom var der fundet effekter til brug frembringelse af en bombe, dvs. ledninger til tænding, aluminiumspulver samt instruktioner hentet fra internettet om, hvordan man laver eksplosiver. OH havde desuden efter det oplyste gennem udbredelse af tekster og billeder opfordret andre til at deltage i voldelig jihad.

Anklagemyndighederne havde rejst tiltale for overtrædelse af flere artikler i straffeloven. *Primært* søgte man begge de to

personer straffet for overtrædelse af artikel 134a i straffeloven om forberedelse af terror ved eksempelvis at deltage i træningslejre. Artikel 134a er en forholdsvis ny bestemmelse, som har ikke været anvendt tidligere. *Subsidiært* var der rejst tiltale efter straffelovens almindelige bestemmelser om forsøg på og forberedelse (artikel 46) af henholdsvis drab (artikel 289) og brandstiftelse (artikel 157).

Domstolen i Rotterdam dømte de tiltalte efter de subsidiære påstande. Det var rettens vurdering, at forberedelserne af terrorhandlinger var så fremskredne, at man var kommet ”på den anden side” af artikel 134a, som omhandler træning til udførelse af terror. I stedet blev der dømt på grundlag af straffelovgivningens almindelige bestemmelser om drab og brandstiftelse i kombination med bestemmelsen om forberedelse/forsøg.

Anklagemyndigheden har anket afgørelsen i sagen om OH, da man stadig finder bestemmelsen om forberedelse af terrorhandlinger mere relevant end straffelovens almindelige bestemmelser. Man ønsker gerne en principiel stillingtagen til denne artikels anvendelse. Fra anklagemyndighedens side er afgørelsen fra retten i Rotterdam under alle omstændigheder principiel, da den viser, at det er muligt at forhindre personer i at rejse til Syrien og andre steder med henblik på at foretage strafbare handlinger.

Baggrunden for reglerne om terrorisme

De bestemmelser, som der er faldet dom efter i de to retssager, hører til de klassiske straffelovsovertrædelser (drab og brandstiftelse). Der med andre ord ikke tale om bestemmelser, som særligt retter sig mod terrorvirksomhed. Den nederlandske straffelov indeholder en række bestemmelser, som særligt er målrettet terrorgerninger. Disse bestemmelser – som er passet ind forskellige steder i den nederlandske straffelov – har sin baggrund i terrorangrebene mod USA den 11. september 2001 og er gennemførelse af en sikkerhedsrådsresolution 1373 (2001) og en fælles europæisk rammeafgørelse om indførelse af straffebestemmelser mod terror. Disse bestemmelser er indført i 2002.

Derudover indførte man i 2009 en særlig bestemmelse om forberedelse af terror, artikel 134a. Baggrunden for tilføjelsen af denne paragraf, om kriminalisering af træning/forberedelse til terrorisme, til straffeloven, var en motiveret dagsorden fremsat den 9. februar 2005 under en debat om bekæmpelse af terrorisme. Den supplerende paragraf skal også ses i tæt sammenhæng med artikel 7 i Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme af maj 2005, hvor medlemsstaterne anmodes om at vedtage de nødvendige tiltag der vil gøre træning til terrorisme strafbart. Bestemmelsen har – ifølge anklagemyndig-

heden – den praktiske betydning, tidspunktet for, hvornår terroraspiranter begår en lovovertrædelse rykkes frem, ligesom det har en bevismæssig betydning.”

Udenrigsministeriet har desuden indhentet en oversigt over de omtalte bestemmelser i den hollandske straffelov. Oversigten vedlægges.

2. Jeg kan oplyse, at den danske straffelov allerede indeholder bestemmelser om bl.a. forsøg (§ 21), terrortræning (§ 114 d), brandstiftelse (§§ 180-182), fremkaldelse af eksplosion eller oversvømmelse (§ 183) og drab (§ 237).

På den baggrund finder jeg ikke anledning til at tage initiativ til lovændringer som anført i spørgsmålet.